

From Home to School: A Single Case Study on How Parent-initiated Literacy Practices Complement Formal Education

Ika Wahyuni Lestari

Universitas Muhammadiyah Yogyakarta, Faculty of Language Education

Abstract

Parental involvement in early literacy education is widely recognized as a foundational element of children's academic and social development. While existing research primarily emphasized school-driven literacy initiatives, more attention should be given to literacy practices initiated solely by parents based on their personal values and beliefs. This study addressed this gap by exploring the specific literacy and moral values imparted to children through parent-initiated home-based literacy practices, and how these may differ from those promoted by school-led initiatives. Utilizing a single-case study approach, this research examined the practices of "Rose", an Indonesian mother who independently cultivated her children's literacy and character development through daily activities, media selection, and moral instruction. Data were collected through semi-structured interviews, informal interviews with her children, direct observations, and artifact analysis, with thematic analysis employed to identify critical patterns. The results revealed that parent-initiated practices foster knowledge enrichment through incidental learning, moral instruction via modeled behavior, and selective use of digital media. Framed within Bronfenbrenner's ecological systems theory and Vygotsky's sociocultural theory, the study highlights the flexibility and cultural relevance of parent-led efforts to address gaps in formal education, supporting children's holistic growth by integrating moral values and family-centered education. This research advocates for educational policies that empower parents as active contributors to holistic child development, offering novel insights into the synergies between home and school-based literacy education.

Key words: *cultural identity; early childhood education; ecological system theory; parent-initiated literacy practice; sociocultural theory*

Introduction

The early years of a child's life are crucial for establishing foundational literacy and moral values, which significantly shape their future educational and social trajectories. Early childhood education supports the development of basic literacy skills and fosters the social and emotional competencies necessary for navigating complex social interactions and personal growth. Prior studies have highlighted the critical role of family involvement in children's early literacy development, showing that parents who engage with their children in literacy activities at home could positively impact language acquisition, cognitive skills, and long-term academic achievement (Ali et al., 2022; Neuman et al., 2020). Parental involvement in home-based education, especially in literacy, is often implemented through a variety of activities, such as reading, storytelling, and structured discussions, which provide young children with essential tools for understanding and interpreting the world around them (Huang, 2013; Xiao et al., 2020). However, much of the existing research has concentrated on home-based literacy driven by school initiatives or conducted in partnership with formal educational settings (Bromley & Yazdanpanah, 2021; Kigobe et al., 2021; Purnomo et al., 2022; Traga Philippakos et al., 2022; Zaidi et al., 2021), often overlooking parental practices initiated independently of school-based programs.

This gap highlights the need to investigate parents' literacy practices based on their own beliefs, values, and understanding of their children's needs. Parental literacy involvement that emerges from a parent's initiative rather than school mandates or curriculum recommendations represents a unique approach to home-based education. This type of involvement allows parents to prioritize fundamental values, such as moral education, cultural heritage, and curiosity-driven learning, which may not be emphasized in formal schooling. Parental initiatives in home-based literacy can introduce children to literacy as an integrated part of daily life rather than a formalized subject, potentially providing a more holistic and culturally relevant educational experience. Such practices may offer distinctive benefits, particularly when parents hold strong educational or moral values that they wish to instill directly in their children's daily routines (Fantuzzo et al., 2013; Traga Philippakos et al., 2022).

Understanding how children internalize literacy and moral values from parent-initiated home-based practices also raises the question of how these experiences might differ from those led by formal schooling. Unlike the structured and measurable objectives often set in schools, home-based, parent-led literacy activities can be highly personalized, fluid, and responsive to children's natural curiosities and everyday encounters. In this sense, parental involvement in literacy and moral education at home can be seen as a complementary yet distinct educational force that interacts with school-led initiatives, potentially affecting children's literacy outcomes and social values uniquely (Lai et al., 2022). Furthermore, with the increasing influence of digital media and external cultural factors, parents today face opportunities and challenges

in shaping their children's literacy and moral development at home (Beilmann et al., 2023). However, limited research has focused on the specific literacy and moral values children internalized through parent-initiated practices. By examining such practices, this study sought to clarify how these parent-led, home-based activities contribute to children's development and how these outcomes might align with or diverge from school-led literacy objectives. In exploring the literacy and moral values imparted by a mother who has independently structured her children's home literacy environment, this study provides insights into how parent-initiated practices may influence a child's knowledge, moral grounding, and social skills development.

This study contributes to a deeper understanding of the unique role that parents' personal values and independent educational choices play in shaping children's literacy and character. Given the limited research on self-initiated, home-based literacy practices, this study highlights an underexplored dimension of parental involvement and its potential to complement or contrast with formal school-led education. Insights from this study can inform educational policy and parental strategies, underscoring the importance of valuing diverse approaches to early literacy and moral education within both home and school settings. Given this rationale, this study specifically sought to answer: What specific literacy and moral values do children internalize from parent-initiated literacy practices, and how do these compare with those derived from school-led initiatives?

Literature review

The role of early literacy in childhood development

Early literacy is foundational to children's academic and social development, shaping their ability to navigate formal education and interpersonal relationships effectively. Research demonstrates that early literacy engagement fosters critical skills such as vocabulary acquisition, narrative comprehension, and symbolic understanding, which are essential for long-term educational success (Neuman et al., 2020; Xiao et al., 2020). Moreover, early literacy practices extend beyond cognitive development to influence children's moral and cultural education, contributing to the formation of social values, emotional intelligence, and personal identity (Huang, 2013). Despite its recognized importance, the primary focus of existing literature has been on literacy activities facilitated or supported by formal schooling, often overlooking the unique contributions of parent-initiated practices.

Parental involvement in home-based literacy education

Parental involvement has long been established as a critical factor in early literacy education. Numerous studies emphasize the positive impact of family engagement on children's literacy outcomes, particularly when parents actively participate in structured literacy activities such as reading and storytelling (Ali et al., 2022; Puccioni et al., 2022). These practices are frequently facilitated through partnerships between schools

and families, where parents align their efforts with institutional goals and curricular requirements (Bromley & Yazdanpanah, 2021; Kigobe et al., 2021). For instance, collaborative programs have been shown to enhance children's academic performance and foster stronger parent-teacher relationships, providing families with resources to support their children's learning (Jeon et al., 2020; Karuppiah, 2022). However, much of the existing literature is centered on school-driven parental involvement, neglecting the agency of parents who independently design and implement literacy practices based on personal values and cultural beliefs. Such parent-initiated practices often integrate literacy into daily routines, creating opportunities for incidental and experiential learning that formal schooling may not accommodate (Noguerón-Liu & Driscoll, 2021). This gap underscores the need to examine how independently motivated parental efforts contribute to children's literacy and moral development in ways that complement or diverge from school-led initiatives.

Parent-initiated vs. school-led literacy practices

Research contrasting parent-initiated and school-led literacy practices highlights significant differences in their structure, objectives, and cultural relevance. School-led initiatives are typically curriculum-driven, focusing on measurable academic outcomes such as reading comprehension and writing proficiency (O'Connor Bones et al., 2022). These programs, while effective, may not always address the diverse cultural or moral priorities of families. In contrast, parent-initiated practices are characterized by their flexibility, personalization, and integration with familial and cultural contexts (Zaidi et al., 2021). For example, parents may use storytelling, casual conversations, or daily activities to embed literacy learning within real-world experiences, fostering both academic and moral growth (Lai et al., 2022). Parent-initiated practices also offer distinct advantages in addressing moral education, a domain often overlooked in formal curricula. Studies have shown that parents who prioritize moral and ethical instruction through literacy activities can significantly influence their children's character development, instilling values such as empathy, respect, and responsibility (Safitri, 2022; Winterbottom & Schmidt, 2022). These practices often reflect the unique cultural and religious traditions of families, providing children with a sense of identity and belonging that formal education may not fully capture (Noguerón-Liu & Driscoll, 2021).

The roles of digital media in parent-initiated literacy practices

The proliferation of digital media presents both opportunities and challenges for parent-initiated literacy practices. On the one hand, digital tools such as e-books, educational videos, and interactive applications can enrich literacy experiences by providing access to diverse content and facilitating engagement (Froiland, 2021). On the other hand, the unregulated use of digital media poses risks, including exposure

to inappropriate content and reduced face-to-face interactions (Beilmann et al., 2023). Parents play a crucial role in curating digital resources, ensuring that content aligns with their educational goals and moral values (Gerben, 2018). For instance, studies have highlighted how selective use of culturally and ethically aligned digital content can reinforce both literacy skills and moral education (Fridman et al., 2020; Lai et al., 2022). Despite its growing significance, the literature on parent-initiated use of digital media in literacy practices remains limited. Existing studies often fail to explore how parents navigate the dual role of digital media as both an educational tool and a potential source of distraction. This gap calls for further investigation into how parents balance these dynamics, leveraging digital media to complement traditional literacy practices while mitigating its risks.

Theoretical framework

This study is grounded in Bronfenbrenner's ecological systems theory and Vygotsky's sociocultural theory, which together provide a robust framework for understanding the interplay between parent-initiated literacy practices and children's development. Bronfenbrenner's ecological systems theory emphasizes the role of environmental contexts, such as the family, in shaping children's developmental outcomes (Bronfenbrenner, 1979). This theory underscores the importance of proximal processes, such as parent-child interactions, in fostering literacy and moral education within the home environment. Additionally, Vygotsky's sociocultural theory further informs this study by highlighting the role of social interactions and cultural tools in children's cognitive and moral development (Vygotsky, 1978). According to this theory, parents serve as primary mediators of knowledge, using culturally relevant practices and resources to scaffold children's learning. The integration of these theories provides a comprehensive lens through for examining how parent-initiated literacy practices operate as dynamic, context-specific processes that contribute to children's holistic growth.

Rationale and research gap

While existing research underscores the critical role of parental involvement in early literacy, it largely overlooks the contributions of parent-initiated practices that operate independently of school-driven programs. Furthermore, limited attention has been given to how these practices integrate moral education and digital media, despite their growing relevance in contemporary family contexts. This study seeks to address these gaps by examining the literacy and moral values imparted through parent-initiated home literacy practices and their alignment with or divergence from school-led initiatives. By situating this inquiry within the broader discourse on early childhood education, the study aims to illuminate the unique contributions of parent-driven efforts to children's holistic development and advocate for greater recognition of these practices in educational policy and research.

Methodology

Research design

This study employed a single case study design, a particularly well-suited approach for in-depth exploration of unique cases that offer valuable insights into broader phenomena (Cohen et al., 2007). Given the study's focus on a parent-initiated approach to literacy and moral education within a home-based setting, a single case study allows for a detailed examination of the participant's practices, values, and methods in her natural environment. This design is justified for its potential to uncover the nuanced interactions and individualized practices a parent undertook when formal school-led guidelines were not involved. Additionally, this approach is appropriate given the exploratory nature of the research question, which sought to understand the specific literacy and moral values imparted through parent-led initiatives and how these might differ from those typically emphasized in school-led programs.

Participant

The participant, referred to as "Rose" (pseudonym), is a 33-year-old mother residing in Indonesia with three children aged 7, 5, and 2. Rose holds a bachelor's degree in mathematics education and has transitioned from a career in banking to becoming a full-time homemaker. Over the past 18 months, she independently developed and implemented home-based literacy practices to cultivate her children's literacy skills and moral values. Rose was purposefully selected for this study due to her unique commitment to self-directed literacy practices, which exemplify parent-led initiatives free from institutional influence. The selection of a single participant with such characteristics enhances the depth and specificity of the study's results.

Data collection

To ensure a comprehensive understanding of Rose's practices, this study employed a multi-method approach, integrating semi-structured interviews, informal interviews with children, direct observations, and artifact analysis. This triangulated approach enhances the validity and reliability of the findings by drawing from multiple data sources.

Semi-structured interview with Rose

A semi-structured interview was conducted with Rose to gain a detailed understanding of her literacy practices, the moral values she sought to instill, and her motivations for initiating these activities. The flexible format allowed for probing questions to clarify her perspectives and gather in-depth insights into her approach to literacy and character education at home. Rose's interview focused on the specific literacy activities she engaged in with her children, her use of digital resources, her selection of reading materials, and her reflections on the desired outcomes of these practices.

Informal interviews with children

Informal interviews were also conducted with Rose's 7-year-old and 5-year-old daughters to gain insights into their understanding of and engagement with the literacy and moral lessons imparted by their mother. These informal interviews were conversational in nature and were designed to make the children comfortable and encourage open responses. Questions were tailored to explore how the children internalized specific literacy and moral values from their interactions with their mother and any memorable activities or stories they found impactful. This child-centered approach ensured the data reflected their authentic experiences while maintaining a comfortable and non-intimidating setting.

Observations

Observations were conducted in the family's home environment to capture Rose's home literacy practices in real-time over two weeks. Field notes documented Rose's interactions with her children during literacy activities, including book reading, storytelling, discussions of digital content, and moral education. Observations provided an opportunity to see how Rose adapted her methods based on the children's responses, illustrating the flexibility and responsiveness of her approach. The observation data were used to corroborate and contextualize findings from the interviews, revealing how Rose's literacy activities were implemented and how the children reacted to them.

Artifact analysis

Artifacts produced by the children, such as drawings, notes, and other literacy-related creations, were collected and analyzed to understand how they internalized and expressed the literacy and moral lessons taught by their mother. Artifacts included any physical or digital items that reflected the children's engagement with literacy activities and moral teachings, such as notes on vocabulary words or illustrations inspired by stories read at home. The analysis of these artifacts provided additional insights into how Rose's home-based literacy practices influenced the children's literacy skills and moral understanding.

Data analysis

Data analysis adhered to the principles of a thematic analysis as outlined by Creswell and Creswell (2018), allowing for the identification of key themes that captured the essence of Rose's literacy and moral education practices. The process began with transcribing the semi-structured and informal interviews and typing detailed observation notes. Each transcript and set of notes were reviewed multiple times to gain an understanding of the overarching patterns in the data. Initial coding focused on emergent categories such as "literacy development," "moral values," "digital media use," and "family engagement." These codes were applied to interview data and observation notes and cross-referenced with themes identified in the children's artifacts. Codes

were then grouped into broader themes to reflect the study's research focus, including "knowledge enrichment through incidental learning," "character development through modeled behavior," and "cultural values embedded in literacy activities." Triangulation was employed to enhance the reliability of the findings by cross-referencing data from interviews, observations, and artifact analysis. This multi-source approach ensured that multiple forms of evidence substantiated findings. Additionally, member checking was conducted with Rose, who reviewed the preliminary findings to confirm that they accurately represented her intentions and experiences. Her feedback helped refine the thematic analysis and validate the study's interpretation of her literacy practices.

Ethical considerations

Ethical guidelines were rigorously followed throughout the study. Informed consent was obtained from Rose prior to data collection, and verbal assent was secured from her children. Pseudonyms were used to protect the participants' identities. All data collection activities were conducted in a manner that respected the family's privacy and autonomy, ensuring their comfort and well-being.

Results and discussions

Knowledge enrichment through incidental learning

Incidental and intentional interactions shaped Rose's parent-initiated literacy practices to enrich her children's knowledge. One central theme that emerged was "knowledge enrichment through incidental learning," where Rose used everyday experiences to nurture her children's curiosity and understanding of the world. Rose explained, for example, that her oldest daughter, Diana, often asked questions based on her observations, such as wondering why the moon appeared to follow them during a walk. Rose seized these spontaneous questions as opportunities to explore scientific ideas, providing explanations that directly addressed her child's curiosity.

Usually, my kids explored our neighborhood first, and afterward, they had questions about what they found. Then, they usually ask me. As an example, about the moon, once my oldest daughter asked me why the moon keeps following us. My daughter asked me that.

(Rose – the mother)

This anecdote demonstrates how incidental learning arises naturally within a child's environment and interactions, highlighting the responsive and adaptive nature of parent-initiated practices. In contrast, school-led practices, which typically involve more formal, curriculum-based structures that may not accommodate spontaneous inquiry. Recent studies emphasized that fostering curiosity through open-ended questioning and real-world exploration is crucial in developing critical thinking skills in early childhood (Fridman et al., 2020; Jirout, 2020; Lai et al., 2022). Moreover, Bronfenbrenner's ecological systems theory situates such practices within

the microsystem, emphasizing the pivotal role of direct interactions between parents and children in shaping developmental outcomes. Rose's practices illustrate how proximal processes within the home environment can enrich children's understanding of the world, offering a flexible complement to the structured nature of school-led initiatives. Parent-initiated literacy practices, therefore, offer children a flexible, adaptive environment for learning, which has been shown to enhance engagement and retention of knowledge (Froiland, 2021).

Character development through modeled behavior

Another significant theme was Rose's deliberate efforts to instill moral values and character traits, such as respect, responsibility, and empathy, through examples and active discussion. Rose emphasized the importance of being a role model for her children, demonstrating behaviors she wished them to emulate. She described how she and her family acted as role models by observing cultural norms around polite behavior and explaining why respecting elders and responsible habits were essential. For example, Rose used everyday situations, such as interactions during family meals, to model respect and discipline, guiding her children to understand these values' importance in their daily lives.

The best way to teach children is through good examples parents and adults around children give to children. Our children only imitate what they see around them, so we as parents and adults should provide good examples and be role models for them, for instance, waking up early and doing the five-time prayers promptly. (Rose – the mother)

By modeling desirable behaviors, such as discipline and respect, Rose provided her children with tangible examples of moral principles in action. This approach resonates with Vygotsky's sociocultural theory, which emphasizes the role of social interactions and cultural tools in mediating children's learning and internalization of values. This focus on character education aligns with prior studies (Astuti & Katoningsih, 2022; Safitri, 2022; Shinta et al., 2024; Winterbottom & Schmidt, 2022) which suggest that early childhood is a critical period for instilling moral values, which are better internalized when modeled consistently by trusted adults. The emphasis on role modeling in Rose's approach highlights how parent-initiated practices could shape children's social and moral understanding in ways that complement school-led education, which often lacks the flexibility to tailor moral instruction based on family or cultural values. Through Rose's actions, her children internalized values as abstract concepts and observable, repeatable behaviors within their cultural context (Ali et al., 2022).

Literacy and moral lessons through digital media

The selective use of digital media emerged as another critical component of Rose's home literacy practices. Rose also incorporated digital media by selectively using YouTube channels that provide educational content aligned with her values. For

instance, Rose encouraged her children to watch a specific channel which promoted positive social behavior and used these videos to reinforced lessons in moral conduct, such as table manners and respect. Her children responded actively to these digital lessons, as evidenced by Diana reminding her mother of the correct table etiquette she had observed in the videos.

Now, on YouTube, we can access many types of content; for example, to teach good moral values to my children, we usually watch the Nusa Rara channel or Aiswa Nahla channel. After watching these channels, my children have shown some improvement. They learned what was allowed and what was not allowed to do. For example, after seeing a show on the channel, when I once was about to eat in a hurry, I blew on hot rice, and my daughter commented, 'You cannot blow, Mom; like Nusa and Rara said, you have to fan it.' In another case, I kept yawning and making a sound, and my daughter reminded me that I should not make any sound while yawning. These cases made me realize that the shows on the channels influenced my children.

(Rose – the mother)

However, Rose acknowledged the dual nature of digital media, observing that while certain content supported her educational goals, other content could distract her children or expose them to inappropriate language. This tension reflects findings by Beilmann et al. (2023), who argue that digital media's role in literacy development is twofold: it can enrich learning, but it also requires careful monitoring to prevent unintended influences. Rose's selective use of digital media thus demonstrates how parent-initiated practices can leverage technology to support literacy and moral education, providing access to age-appropriate, value-aligned content that complements school-based learning without the potential pitfalls associated with unrestricted media use.

The dual role of digital media in Rose's literacy practices illustrates both its potential as a supportive tool and the challenges it presents. While Rose was able to utilize educational content on YouTube to reinforce moral lessons and social behaviors, she also recognized the risks associated with unregulated media exposure. This aligns with Froiland's (2021) findings that, while digital tools can enhance learning, they require intentional parental oversight to ensure that content aligns with developmental and educational goals. Rose's careful curation of digital content underscores the importance of parental involvement in guiding children's media consumption, particularly when attempting to align literacy content with specific moral or cultural values. This practice situates digital media as a modern cultural tool within Vygotsky's framework, emphasizing its potential to mediate learning when intentionally guided by parents.

Cultural and moral values embedded in literacy practices

Rose's practices further emphasized the integration of cultural values into literacy education, as demonstrated by her use of books and artifacts with religious and cultural narratives. Rose relied on books with religious and cultural narratives to teach her

children about their heritage and moral responsibilities. These findings reinforce prior studies that emphasize the close relation between parental engagement and moral education (Diana et al., 2021) and the pivotal role of moral education as an essential component in children's self-improvement and noble character (Zaitun et al., 2023). She noted that her children, especially Diana, often took notes on new vocabulary and ideas from these books, such as learning the importance of prayer and other culturally significant practices.

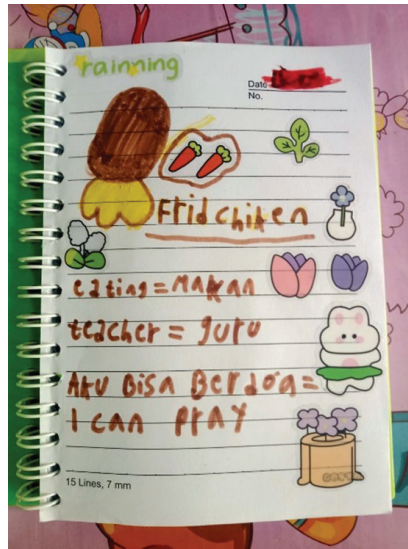

Figure 1. Notes made by Diana based on the book she read

This focus on culturally relevant materials aligns with Noguerón-Liu and Driscoll (2021), who argue that culturally embedded literacy practices foster a sense of identity and belonging in children. By choosing books that reflected her cultural and religious values, Rose supported her children's literacy development and contributed to their cultural awareness and sense of identity. Rose's approach reflects the principles of Bronfenbrenner's ecological systems theory, situating cultural tools within the macrosystem to emphasize their role in shaping children's development. By prioritizing cultural and moral education alongside literacy, Rose's practices offer a distinct complement to school-led initiatives, which may not fully address the diverse cultural contexts of families. This integration underscores the novelty of parent-initiated practices in providing holistic, culturally grounded education.

Parent-initiated vs. school-led literacy practices: A complementary approach

The findings from Rose's case study highlighted how parent-initiated literacy practices offered unique advantages in fostering both literacy and moral values, which

could complement the objectives of school-led programs. Unlike structured school curricula that followed standardized content and objectives, Rose's approach was highly adaptable, drawing upon spontaneous learning moments and aligning literacy activities with her children's real-time curiosities. This personalized, flexible approach allowed children to develop literacy skills in a context that integrated their daily life experiences, resonating with literature that advocates for child-centered, exploratory learning (Fridman et al., 2020; Jirout, 2020; Lai et al., 2022). In addition to literacy, Rose's practices strongly emphasized character building, with moral education woven into routine interactions and reinforced by family modeling and selected media content. Studies suggest that while schools play a vital role in formal literacy and academic skill development, moral and character education is often more effective when taught through lived experiences and aligned with familial or cultural values (Badeni & Saparahayuningsih, 2023; Smajović et al., 2023; Winterbottom & Schmidt, 2022). It suggests that parent-led practices may enrich school-based literacy and fill gaps in moral instruction that may be less adaptable in a school setting.

Novel contributions and implications

This study offers several novel contributions to the field of early childhood education by advancing the discourse on early childhood literacy through the illumination of the distinct contributions of parent-initiated practices. Firstly, it highlights the unique capacity of parent-initiated practices to integrate literacy and moral education within a flexible, family-specific framework. Secondly, it underscores the role of digital media as a modern cultural tool that, when curated effectively, can enhance literacy and moral development. Thirdly, it positions these practices within Bronfenbrenner's ecological systems theory and Vygotsky's sociocultural theory, providing a robust theoretical foundation for understanding their impact.

The results have significant implications for educators and policymakers. They call for a paradigm shift that values the intersection of literacy, moral education, and cultural identity, advocating for policies that empower parents as active agents in their children's holistic development. Schools should recognize and support parent-initiated practices as valuable complements to formal education, particularly in areas such as moral and cultural instruction. Incorporating parental input and providing guidance for home literacy practices that align with children's formal education could create a more cohesive literacy development experience (Ali et al., 2022). Additionally, policymakers should consider developing resources and training programs to help parents effectively integrate digital media into home-based literacy practices, ensuring alignment with educational and moral objectives. Educators and policymakers might consider developing curated digital content libraries or workshops for parents focused on media literacy and the responsible integration of digital tools into children's education. With parental guidance, digital tools can supplement literacy and moral education at home, helping to balance digital and non-digital learning experiences.

Conclusions

This study provides a detailed exploration of parent-initiated literacy practices, revealing their unique capacity to complement and enhance formal school-led initiatives. By examining the case of Rose, an Indonesian mother who independently cultivated her children's literacy and moral values, the results emphasize the importance of parental agency in early childhood education. These practices, rooted in cultural and moral frameworks, illustrate how parents can create a holistic learning environment that extends beyond academic goals to encompass character building and cultural identity formation. The study challenges conventional narratives that prioritize school-led initiatives, advocating for a more inclusive perspective that integrates the dynamic, culturally embedded, and morally grounded efforts of parents. By recognizing the critical role of parent-driven practices, this study lays the groundwork for more holistic and inclusive approaches to early childhood literacy and moral education.

The study's results highlight three significant contributions. First, they underscore the role of incidental learning in fostering curiosity and critical thinking, demonstrating how parent-led practices provide a flexible, responsive platform for children's cognitive and social development. Unlike rigid, curriculum-driven approaches, these practices leverage everyday interactions to create meaningful learning experiences. Second, the integration of moral education through modeled behavior and curated digital content showcases the distinct advantage of parent-initiated practices in addressing ethical and cultural dimensions often neglected in formal curricula. Third, by situating these findings within Bronfenbrenner's ecological systems theory and Vygotsky's sociocultural theory, the study provides a robust theoretical foundation for understanding the dynamic interplay between home-based practices and children's developmental outcomes.

In contrast to the structured objectives of school-led initiatives, parent-initiated practices offer a personalized and culturally relevant approach to literacy and moral education. This distinction underscores the need for educational policies and frameworks that recognize and support the complementary role of family-driven efforts. Schools and policymakers should consider developing resources and training programs that empower parents to integrate culturally aligned, moral, and digital literacy into their home practices. Additionally, the findings advocate for a paradigm shift that values the intersection of parental agency, cultural identity, and holistic child development as integral components of early education.

This study is limited by its focus on a single case and cultural context, which may affect the generalizability of the findings. Future research could extend this work by examining a diverse range of family backgrounds, cultural settings, and educational environments to explore further how parent-initiated literacy practices vary across contexts. Longitudinal studies could also investigate the sustained impact of parent-led literacy on children's literacy and character outcomes as they progress through formal schooling. Such research would provide a more comprehensive understanding of the interplay between home-based, parent-initiated practices and school-based

literacy initiatives, offering insights into how these complementary approaches can best support holistic child development.

Acknowledgement

This work was supported by Universitas Muhammadiyah Yogyakarta.

Competing interests: The author declares that there are no competing interests upon the publication of this research.

Ethics approval and consent to participate: The subject of the study signed an informed consent form before the study, indicating willingness to participate.

References

- Ali, N., Mukhtar, S., Khan, Y., Ahmad, M., & Khan, Z. U. (2022). Analysis of secondary school students' academic performance and parental involvement in children's education at home. *Obrazovanie i nauka*, 24(9), 118–142. <https://doi.org/10.17853/1994-5639-2022-9-118-142>
- Astuti, R., & Katoningsih, S. (2022). Implementation of demonstration methods in early children's akhlak education. *Early Childhood Research Journal*, 4(2), 39–45. <https://doi.org/10.23917/ecrj.v4i2.12105>
- Badeni, B., & Saparahayuningsih, S. (2023). The implementation of local wisdom-based character education in elementary school. *Journal of Educational Issues*, 9(2), 1–14. <https://doi.org/10.5296/jei.v9i2.20768>
- Beilmann, M., Opermann, S., Kalmus, V., Vissenberg, J., & Pedaste, M. (2023). The role of school-home communication in supporting the development of children's and adolescents' digital skills and the changes brought by COVID-19. *Journal of Media Literacy Education*, 15(1), 1–13. <https://doi.org/10.23860/JMLE-2023-15-1-1>
- Bromley, J., & Yazdanpanah, L. K. (2021). Teachers' views of parental involvement in the schooling of low literacy refugee and migrant children: An Australian study. *TESL-EJ*, 25(2), 1–15.
- Bronfenbrenner, U. (1979). *The ecology of human development: Experiments by nature and design*. Harvard university press.
- Cohen, L., Manion, L., & Morrison, K. (2007). *Research methods in education* (6th ed.). Routledge.
- Creswell, J. W., & Creswell, J. D. (2018). *Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches*. Sage Publications, Inc.
- Diana, R. R., Chirzin, M., Bashori, K., Suud, F. M., & Khairunnisa, N. Z. (2021). Parental engagement on children character education: The influences of positive parenting and agreeableness mediated by religiosity. *Cakrawala Pendidikan*, 40(2), 428–444. <https://doi.org/10.21831/cp.v40i2.39477>
- Fantuzzo, J., Gadsden, V., Li, F., Sproul, F., McDermott, P., Hightower, D., & Minney, A. (2013). Multiple dimensions of family engagement in early childhood education: Evidence for a

- short form of the Family Involvement Questionnaire. *Early Childhood Research Quarterly*, 28(4), 734–742. <https://doi.org/10.1016/j.ecresq.2013.07.001>
- Fridman, R., Eden, S., & Spektor-levy, O. (2020). Nascent inquiry, metacognitive, and self-regulation capabilities among preschoolers during scientific exploration. *Frontiers in Psychology*, 11. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.01790>
- Froiland, J. M. (2021). A comprehensive model of preschool through high school parent involvement with emphasis on the psychological facets. *School Psychology International*, 42(2), 103–131. <https://doi.org/10.1177/0143034320981393>
- Gerben, C. (2018). Factoring in student technology use in literacy education: A review of the class: Living and learning in the digital age. *Journal of Adolescent and Adult Literacy*, 61(5), 593–595. <https://doi.org/10.1002/jaal.725>
- Huang, S. H. (2013). The use of literacy bags promotes parental involvement in Chinese children's literacy learning in the English language. *Language Teaching Research*, 17(2), 251–268. <https://doi.org/10.1177/1362168813475950>
- Jeon, H. J., Peterson, C. A., Luze, G., Carta, J. J., & Clawson Langill, C. (2020). Associations between parental involvement and school readiness for children enrolled in Head Start and other early education programs. *Children and Youth Services Review*, 118(April), 105353. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2020.105353>
- Jirout, J. (2020). Supporting early scientific thinking through curiosity. *Frontiers in Psychology*, 11. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.01717>
- Karuppiah, N. (2022). What are Singapore parents' perception of play in the early years? *Journal of Childhood, Education and Society*, 3(2), 200–211. <https://doi.org/10.37291/2717638X.202232176>
- Kigobe, J., Van den Noortgate, W., Ligembe, N., Ogondiek, M., Ghesquière, P., & Van Leeuwen, K. (2021). Effects of a parental involvement intervention to promote child literacy in Tanzania: A cluster randomized controlled trial. *Journal of Research on Educational Effectiveness*, 14(4), 770–791. <https://doi.org/10.1080/19345747.2021.1931998>
- Lai, J., Ji, X. R., Joshi, R. M., & Zhao, J. (2022). Investigating parental beliefs and home literacy environment on Chinese kindergarteners' English literacy and language skills. *Early Childhood Education Journal*, 2022. <https://doi.org/10.1007/s10643-022-01413-3>
- Lynch, J., & Zwerling, H. (2020). Bringing neighborhood dads into classrooms: Supporting literacy engagement. *Reading Teacher*, 74(2), 169–178. <https://doi.org/10.1002/trtr.1913>
- Neuman, S. B., Portillo, M., & Celano, D. C. (2020). Looking for literacy in all the right spaces: The laundromat. *Reading Teacher*, 74(1), 29–38. <https://doi.org/10.1002/trtr.1905>
- Noguerón-Liu, S., & Driscoll, K. (2021). Bilingual families' perspectives on literacy resources and supports at home. *Reading Teacher*, 75(1), 17–25. <https://doi.org/10.1002/trtr.2001>
- O'Connor Bones, U., Bates, J., Finlay, J., & Campbell, A. (2022). Parental involvement during COVID-19: Experiences from the special school. *European Journal of Special Needs Education*, 37(6), 936–949. <https://doi.org/10.1080/08856257.2021.1967297>
- Puccioni, J., Froiland, J. M., Moeyaert, M., Desir, S., & Galimore, Z. (2022). Associations among African American parents' beliefs, involvement, and measures of school readiness. *Journal of Child and Family Studies*, 31(5), 1246–1260. <https://doi.org/10.1007/s10826-021-02092-1>

- Purnomo, Y. W., Ainun, T. R., Nina, P. La, Utami, K., Wijayanti, R., & Ismail, S. N. (2022). Mother as a teacher at home: Challenges and opportunities for parental involvement in online mathematics learning for elementary school students. *New Educational Review*, 69, 130–140. <https://doi.org/10.15804/tner.2022.69.3.10>
- Safitri, E. (2022). Implementation of the development of moral religious values in early childhood through modeling methods. *Early Childhood Research Journal*, 5(1), 31-42. <https://doi.org/10.23917/ecrj.v5i1.11858>
- Smajović, A., Ramić, B. A., & Rebihić, E. N. (2023). The role of the family in mediating moral values. *Društvene i humanističke studije*, 8(2), 481-500. <https://doi.org/10.51558/2490-3647.2023.8.2.481>
- Shinta, Partino, & Suud, F. M. (2024). Sustainable development of children and character education: Bibliometric analysis using Vosviewer. *Environmental & Social Management Journal/Revista de Gestão Social e Ambiental*, 18(5). <https://doi.org/10.24857/rgsa.v18n5-059>
- Sun, B., O'Brien, B. A., Arshad, N. A. B., & Sun, H. (2023). The contribution of intrinsic motivation and home literacy environment to Singaporean bilingual children's receptive vocabulary. *Reading and Writing*, 2023. <https://doi.org/10.1007/s11145-022-10409-9>
- Traga Philippakos, Z. A., Ross, R., & Summers, J. (2022). Promoting ongoing partnerships in family literacy through yearlong collaborations. *Early Childhood Education Journal*, 2022. <https://doi.org/10.1007/s10643-022-01404-4>
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society: The development of higher psychological Processes*. Harvard University Press.
- Winterbottom, C., & Schmidt, S. (2022). Embedding character education into an early childhood classroom through service-learning. *Journal of Childhood, Education and Society*, 3(2), 112–121. <https://doi.org/10.37291/2717638X.202232173>
- Xiao, N., Che, Y., Zhang, X., Song, Z., Zhang, Y., & Yin, S. (2020). Father-child literacy teaching activities as a unique predictor of Chinese preschool children's word reading skills. *Infant and Child Development*, 29(4), 1–16. <https://doi.org/10.1002/icd.2183>
- Zaidi, R., Oliver, C., Strong, T., & Alwarraq, H. (2021). Behind successful refugee parental engagement: The barriers and challenges. *Canadian Journal of Education*, 44(4), 907–937. <https://doi.org/10.53967/CJE-RCE.V44I4.4537>
- Zaitun, Z., Armita, P., & Saad, M. F. M. (2023). Early children character education: Analysis of the message of the Quran in forming human morality. *Afkaruna: Indonesian Interdisciplinary Journal of Islamic Studies*, 19(2), 282-297. <https://doi.org/10.18196/afkaruna.v19i2.18203>

Ika Wahyuni Lestari

Universitas Muhammadiyah Yogyakarta
Faculty of Language Education
English Language Education Department
Jalan Brawijaya, Geblagan, Tamantirto,
Kasihan, Bantul, Yogyakarta 55183, Indonesia
ikawahyuni_11@umy.ac.id

Od kuće do škole: jedinstvena studija slučaja o tome kako roditeljsko poticanje rane pismenosti nadopunjuje formalno obrazovanje

Sažetak

Uključenost roditelja u procese ranoga opismenjavanja široko je prepoznata kao temeljni element akademskoga i socijalnoga razvoja djece. Iako se postojeća istraživanja ponajprije fokusiraju na inicijative pismenosti koje pokreće škola, potrebno je posvetiti više pažnje praksama poticanja pismenosti koje isključivo iniciraju roditelji na temelju vlastitih vrijednosti i uvjerenja. Ovim istraživanjem nastoji se ispuniti taj jaz istražujući specifične vrijednosti pismenosti i morala koje se prenose djeci u obiteljskom okružju te kako se one mogu razlikovati od vrijednosti koje promiču škole. Koristeći pristup jedinstvene studije slučaja, ovim se istraživanjem ispitala prakse Rose, indonezijske majke koja je samostalno razvijala pismenost i karakter svoje djece u svakodnevnim aktivnostima, u odabiru medija i moralnoj pouci. Podatci su prikupljeni putem polustrukturiranih intervjua, neformalnih razgovora s njezinom djecom, izravnih opažanja i analize artefakata, dok je tematska analiza korištena za identifikaciju ključnih obrazaca. Nalazi su pokazali da roditeljski inicirane prakse potiču obogaćivanje znanja putem slučajnoga učenja, moralnu pouku u modeliranom ponašanju te selektivnu upotrebu digitalnih medija. U okviru Bronfenbrennerove teorije ekoloških sustava i Vygotskyjeve sociokulturne teorije, studija naglašava fleksibilnost i kulturnu relevantnost napora koje ulažu roditelji u rješavanju praznina formalnoga obrazovanja, pružajući jedinstvenu podršku cjelovitom razvoju djece integriranjem moralnih vrijednosti i obiteljskoga obrazovanja. U ovom istraživanju zagovaraju se obrazovne politike koje osnažuju roditelje kao aktivne sudionike u djetetovom cjelovitom razvoju te nudi nova saznanja o sinergijama između kućnoga i školskoga obrazovanja pismenosti.

Ključne riječi: *kulturalni identitet; rano djetinjstvo; roditeljski poticaji razvoja pismenosti; sociokulturna teorija; teorija ekoloških sustava*

Uvod

Rane godine djetetova života presudne su za uspostavljanje temeljnih vrijednosti pismenosti i morala, koje značajno oblikuju njihove buduće obrazovne i društvene putanje. Rano obrazovanje podupire razvoj osnovnih vještina pismenosti te potiče socijalne i emocionalne kompetencije potrebne za snalaženje u složenim društvenim interakcijama i osobnom razvoju. Prethodna istraživanja istaknula su ključnu ulogu obitelji u ranom razvoju pismenosti kod djece, pokazujući da roditelji koji se kod kuće uključuju u aktivnosti pismenosti sa svojom djecom, mogu pozitivno utjecati na usvajanje jezika, kognitivne sposobnosti i dugoročna akademska postignuća (Ali i sur., 2022; Neuman i sur., 2020). Uključenost roditelja u kućno obrazovanje, osobito u području pismenosti, često se provodi kroz različite aktivnosti, poput čitanja, pričanja priča i strukturiranih razgovora, koje djeci pružaju ključne alate za razumijevanje i interpretaciju svijeta oko njih (Huang, 2013; Xiao i sur., 2020). Međutim, velik dio postojećih istraživanja usredotočio se na kućnu pismenost potaknutu školskim inicijativama ili ostvarenu u partnerstvu s formalnim obrazovnim okružjima (Bromley i Yazdanpanah, 2021; Kigobe i sur., 2021; Purnomo i sur., 2022; Traga Philippakos i sur., 2022; Zaidi i sur., 2021), pri čemu se često zanemaruju prakse koje roditelji samostalno pokreću neovisno o školskim programima.

Ovaj jaz naglašava potrebu za istraživanjem roditeljskih postupaka i prakse za razvoja pismenosti koje proizlaze iz njihovih vlastitih uvjerenja, vrijednosti i razumijevanja potreba njihove djece. Roditeljska uključenost u razvoj pismenost koja proizlazi iz njihove inicijative, a ne iz školskih zahtjeva ili preporuka kurikula, predstavlja jedinstven pristup kućnom obrazovanju. Ovakva uključenost omogućuje roditeljima da daju prednost temeljnim vrijednostima, kao što su moralni odgoj, kulturna baština i učenje potaknuto znatiželjom, koje možda nisu naglašene u formalnom školovanju. Roditeljske inicijative u razvoju pismenosti u obiteljskom okružju mogu djeci predstaviti pismenost kao sastavni dio svakodnevnoga života, a ne kao formalizirani predmet, potencijalno pružajući cjelovitije i kulturno relevantnije obrazovno iskustvo. Takve prakse mogu ponuditi jedinstvene prednosti, osobito kada roditelji imaju snažne obrazovne ili moralne vrijednosti koje žele izravno usaditi u svakodnevnu rutinu svoje djece (Fantuzzo i sur., 2013; Traga Philippakos i sur., 2022).

Razumijevanje načina na koji djeca internaliziraju vrijednosti pismenosti i morala iz dobivenih u obiteljskom okružju također otvara pitanje o tome kako se ta iskustva mogu razlikovati od onih koje daje formalno školovanje. Za razliku od strukturiranih i mjerljivih ciljeva koji se često postavljaju u školama, aktivnosti koje primjenjuju roditelji kod kuće kako bi razvijali pismenost, mogu biti izrazito personalizirane, fleksibilne i usklađene s prirodnom dječjom znatiželjom i svakodnevnim iskustvima. U tom smislu, roditeljska uključenost u razvoj pismenosti i moralni odgoj kod kuće može se promatrati kao komplementarna, ali i posebna obrazovna sila koja djeluje uz školske inicijative, potencijalno jedinstveno utječući na ishode dječje pismenosti i društvenih vrijednosti (Lai i sur., 2022). Štoviše, s rastućim utjecajem digitalnih

medija i vanjskih kulturnih faktora, roditelji se danas suočavaju s različitim prilikama i izazovima u oblikovanju pismenosti i moralnoga razvoja svoje djece (Beilmann i sur., 2023). Međutim, ograničena istraživanja usmjerena su na specifične vrijednosti pismenosti i morala koje djeca internaliziraju na osnovi roditeljskih postupaka i prakse. Ispitujući takve prakse, ovo istraživanje nastojalo je razjasniti kako kućne aktivnosti koje roditelji primjenjuju pridonose razvoju djece te kako se ti ishodi mogu podudarati ili razlikovati od ciljeva koje u pogledu razvoja i usvajanja pismenosti postavljaju škole. Analizirajući vrijednosti pismenosti i morala koje prenosi majka koja je samostalno strukturirala kućno okruženje za razvoj pismenosti svoje djece, ovo istraživanje pruža uvid u to kako takve roditeljske inicijative mogu oblikovati djetetovo znanje, moralnu osnovu i razvoj socijalnih vještina.

Ovim istraživanjem doprinosi se dubljem razumijevanju jedinstvene uloge koju osobne vrijednosti roditelja i njihove neovisne obrazovne odluke imaju u oblikovanju dječje pismenosti i karaktera. S obzirom na ograničena istraživanja o samoiniciranim praksama kućne pismenosti, ovo istraživanje ističe nedovoljno istraženu dimenziju roditeljske uključenosti i njezin potencijal da nadopuni ili kontrastira formalno školsko obrazovanje. Spoznaje iz ovoga istraživanja mogu informirati obrazovne politike i roditeljske strategije, naglašavajući važnost vrednovanja različitih pristupa ranoj pismenosti i moralnom odgoju u kućnom i školskom okruženju. Polazeći od ove osnove, istraživanjem se posebno nastojalo odgovoriti na pitanje: Koje specifične vrijednosti pismenosti i morala djeca internaliziraju iz postupaka koje za poticanje razvoja pismenosti primjenjuju roditelji i kako se one uspoređuju s vrijednostima koje proizlaze iz školskih inicijativa?

Pregled literature

Uloga rane pismenosti u dječjem razvoju

Rana pismenost predstavlja temelj akademskoga i društvenoga razvoja djece, oblikujući njihovu sposobnost učinkovitoga snalaženja u formalnom obrazovanju i međuljudskim odnosima. Istraživanja pokazuju da angažman u ranoj pismenosti potiče ključne vještine kao što su usvajanje vokabulara, razumijevanje priče i simboličko shvaćanje, koje su esencijalne za dugoročan obrazovni uspjeh (Neuman i sur., 2020; Xiao i sur., 2020). Štoviše, prakse u poticanju razvoja rane pismenosti nadilaze kognitivni razvoj te utječu na moralno i kulturno obrazovanje djece, pridonoseći oblikovanju društvenih vrijednosti, emocionalne inteligencije i osobnoga identiteta (Huang, 2013). Unatoč prepoznatoj važnosti, primarni fokus postojećega istraživanja bio je na aktivnostima za razvoj pismenosti koje omogućuje ili podržava formalno obrazovanje, pri čemu se često zanemaruju jedinstveni doprinosi praksi koje iniciraju roditelji.

Roditeljska uključenost u poticanje razvoja rane pismenosti u obiteljskom okruženju

Uključenost roditelja u poticanje rane pismenosti odavno je prepoznata kao ključan čimbenik u ranom obrazovanju pismenosti. Brojne studije ističu pozitivan utjecaj

obiteljske angažiranosti na ishode pismenosti djece, osobito kada roditelji aktivno sudjeluju u strukturiranim aktivnostima poput čitanja i pripovijedanja (Ali i sur., 2022; Puccioni i sur., 2022). Ove prakse često se ostvaruju partnerstvom škole i obitelji, pri čemu roditelji svoje napore usklađuju s institucionalnim ciljevima i zahtjevima kurikula (Bromley i Yazdanpanah, 2021; Kigobe i sur., 2021). Primjerice, pokazalo se da kolaborativni programi poboljšavaju akademski uspjeh djece i jačaju odnos roditelj–učitelj, pružajući obiteljima resurse potrebne za podršku učenju djece (Jeon i sur., 2020; Karuppiah, 2022). Međutim, većina postojeće literature usredotočena je na roditeljsku uključenost u aktivnosti koje se primjenjuju u dgojno-obrazovnom procesu, zanemarujući autonomiju roditelja koji samostalno osmišljavaju i provode aktivnosti za razvoj pismenosti utemeljene na osobnim vrijednostima i kulturnim uvjerenjima. Takve prakse koje potiču roditelji često integriraju pismenost u svakodnevne rutine, stvarajući prilike za slučajno i iskustveno učenje koje formalno školovanje ne mora omogućiti (Noguerón-Liu i Driscoll, 2021). Ovaj jaz naglašava potrebu za ispitivanjem kako roditeljski naponi pridonose dječjoj pismenosti i njihovu moralnom razvoju primjenjujući načine koji mogu nadopunjavati ili odstupati od školskih inicijativa.

Roditeljsko poticanje razvoja rane pismenosti naspram školske prakse

Istraživanja koja uspoređuju roditeljsko poticanje razvoja rane pismenosti i školske prakse razvoja početnoga opismenjavanja ističu značajne razlike u njihovoj strukturi, ciljevima i kulturnoj relevantnosti. Školske inicijative obično su vođene kurikulumom te su fokusirane na mjerljive akademske ishode, poput razumijevanja pročitanaoga i vještine pisanja (O'Connor Bones i sur., 2022). Iako su ovi programi učinkoviti, oni ne moraju uvijek uvažavati različite kulturne ili moralne prioritete obitelji. Nasuprot tome, razvoj rane pismenosti koji potiču roditelji karakterizira fleksibilnost, personalizacija i integracija u obiteljske i kulturne kontekste (Zaidi i sur., 2021). Primjerice, roditelji mogu koristiti pripovijedanje, neformalne razgovore ili svakodnevne aktivnosti kako bi ugradili usvajanje pismenosti u stvarne životne situacije, potičući akademski i moralni razvoj (Lai i sur., 2022). Roditeljski inicirane prakse također nude posebne prednosti u adresiranju moralnoga odgoja, područja koje se često zanemaruje u formalnim kurikulumima. Studije pokazuju da roditelji koji daju prednost moralnoj i etičkoj pouci putem aktivnosti za razvoj pismenosti mogu značajno utjecati i na razvoj karaktera svoje djece, usadujući im vrijednosti poput empatije, poštovanja i odgovornosti (Winterbottom i Schmidt, 2022; Safitri, 2022). Ove prakse često odražavaju jedinstvene kulturne i religijske tradicije obitelji, pružajući djeci osjećaj identiteta i pripadnosti koji formalno obrazovanje možda ne može u potpunosti obuhvatiti (Noguerón-Liu i Driscoll, 2021).

Uloga digitalnih medija u roditeljskom poticanju razvoja rane pismenosti

Širenje digitalnih medija donosi i prilike i izazove za roditeljsko poticanje razvoja rane pismenosti. S jedne strane, digitalni alati poput e-knjiga, edukativnih videozapisa

i interaktivnih aplikacija mogu obogatiti iskustva pismenosti pružajući pristup raznolikom sadržaju i potičući angažman (Froiland, 2021). S druge strane, neregulirana upotreba digitalnih medija nosi rizike, uključujući izlaganje neprimjerenom sadržaju i smanjenje interakcija licem u lice (Beilmann i sur., 2023). Roditelji imaju ključnu ulogu u odabiru digitalnih izvora, osiguravajući da sadržaj bude usklađen s njihovim obrazovnim ciljevima i moralnim vrijednostima (Gerben, 2018). Primjerice, studije su istaknule da selektivna uporaba kulturno i etički usklađenoga digitalnog sadržaja može ojačati vještine pismenosti i moralni odgoj (Fridman i sur., 2020; Lai i sur., 2022). Unatoč njegovoj rastućoj važnosti, literatura o roditeljskom poticaju uporabe digitalnih medija u razvoju rane pismenosti ostaje ograničena. Postojeća istraživanja često ne razmatraju kako roditelji doživljavaju dvostruku ulogu digitalnih medija kao edukativnoga alata i potencijalnoga izvora ometanja. Ovaj jaz upućuje na potrebu daljnje istraživanja načina na koje roditelji uravnotežuju ove dinamike, koristeći digitalne medije kao dopunu tradicionalnim načinima poticanja rane pismenosti, istovremeno ublažavajući njihove rizike.

Teorijski okvir

Ovo se istraživanje temelji na Bronfenbrennerovoj teoriji ekoloških sustava i Vygotskyjevoj sociokulturnoj teoriji, koje zajedno pružaju čvrst okvir za razumijevanje međudjelovanja roditeljskih poticaja razvoja pismenosti i dječjega razvoja. Bronfenbrennerova teorija ekoloških sustava naglašava ulogu okolišnih konteksta, poput obitelji, u oblikovanju razvojnih ishoda djece (Bronfenbrenner, 1979). Ova teorija ističe važnost proksimalnih procesa, kao što su interakcije roditelj–dijete, u poticanju pismenosti i moralnoga odgoja unutar kućnoga okružja. Dodatno, Vygotskyjeva sociokulturna teorija potkrjepljuje ovo istraživanje naglašavajući ulogu socijalnih interakcija i kulturnih alata u kognitivnom i moralnom razvoju djece (Vygotsky, 1978). Prema ovoj teoriji, roditelji djeluju kao primarni posrednici znanja, koristeći kulturno relevantne prakse i resurse za pružanje potpore učenju djece. Integracija ovih teorija nudi sveobuhvatnu perspektivu za ispitivanje načina na koje roditeljski poticaji za razvoj pismenosti djeluju kao dinamični, kontekstno specifični procesi koji pridonose cjelovitom razvoju djece.

Obrazloženje i istraživački antagonizam

Iako postojeća istraživanja naglašavaju ključnu ulogu roditeljske uključenosti u razvoj rane pismenosti, ona u velikoj mjeri zanemaruju doprinos praksi koje iniciraju roditelji, a koje djeluju neovisno o školskim programima. Nadalje, malo se pažnje posvećuje tome kako ove prakse integriraju moralni odgoj i digitalne medije, unatoč njihovoj rastućoj važnosti u suvremenim obiteljskim kontekstima. Ovo istraživanje nastoji ispuniti te praznine ispitivanjem vrijednosti pismenosti i morala koje se prenose aktivnostima za razvoj pismenosti koje roditelji primjenjuju u kućnom okružju te njihove usklađenosti ili odstupanja od školskih inicijativa. Smještajući ovu analizu unutar šire rasprave o ranom dječjem obrazovanju, studija nastoji rasvijetliti jedinstvene doprinose napora

koje ulažu roditelji u cjeloviti razvoj djece te zagovarati veću prepoznatljivost ovih praksi u obrazovnim politikama i istraživanjima.

Metodologija

Istraživački dizajn

Ovo je istraživanje primijenilo dizajn studije jednoga slučaja, pristup koji je posebno prikladan za detaljno istraživanje jedinstvenih slučajeva koji nude vrijedne uvide u šire fenomene (Cohen i sur., 2007). S obzirom na fokus istraživanja na roditeljski iniciran pristup pismenosti i moralnom obrazovanju u kućnom okružju, studija jednoga slučaja omogućuje detaljno ispitivanje praksi, vrijednosti i metoda sudionice u njezinu prirodnom okružju. Ovaj je dizajn opravdan zbog svojega potencijala da otkrije suptilne interakcije i individualizirane prakse koje je roditelj primjenjivao kada školske smjernice nisu bile uključene. Nadalje, ovaj je pristup prikladan s obzirom na istraživačku prirodu pitanja, kojim se nastojalo razumjeti specifične vrijednosti pismenosti i morala prenesene primjenom roditeljskih postupaka te kako se one mogu razlikovati od vrijednosti koje se obično naglašavaju u školskim programima.

Sudionica

Sudionica, nazvana „Rose” (pseudonim), 33-godišnja je majka iz Indonezije s troje djece u dobi od 7, 5 i 2 godine. Rose ima diplomu prvostupnika matematičkoga obrazovanja, a svoju je karijeru u bankarstvu zamijenila ulogom majke koja se u potpunosti posvećuje kućanstvu. Tijekom proteklih 18 mjeseci samostalno je razvijala i provodila aktivnosti za poticanje pismenosti u kućnom okružju s ciljem poticanja pismenosti i moralnih vrijednosti svoje djece. Rose je odabrana namjernim uzorkovanjem zbog svoje jedinstvene posvećenosti samousmjerenim praksama pismenosti koje predstavljaju roditeljske inicijative potpuno neovisne o institucionalnom utjecaju. Odabir jedne sudionice s takvim karakteristikama povećava dubinu i specifičnost istraživačkih nalaza.

Prikupljanje podataka

Kako bi se osiguralo sveobuhvatno razumijevanje Roseinih praksi, u ovom su istraživanju primijenjen višemetodni pristup koji uključuje polustrukturirane intervjuje, neformalne intervjuje s djecom, izravna opažanja i analizu artefakata. Ovaj triangulirani pristup povećava valjanost i pouzdanost nalaza oslanjajući se na više izvora podataka.

Polustrukturirani intervju s Rose

S Rose je proveden polustrukturirani intervju kako bi se dobilo detaljno razumijevanje njezinih praksi za poticanje razvoja pismenosti, moralnih vrijednosti koje je željela usaditi te njezinih motivacija za pokretanje ovih aktivnosti. Fleksibilni format omogućio je postavljanje dodatnih pitanja radi pojašnjenja njezinih stavova i dobivanja dubljih uvida u njezin pristup pismenosti i moralnom odgoju u domu. Intervju se fokusirao

na specifične aktivnosti pismenosti koje provodi s djecom, njezinu uporabu digitalnih resursa, odabir čitateljskoga materijala i njezina razmišljanja o očekivanim ishodima ovih praksi.

Neformalni intervjui s djecom

Neformalni intervjui provedeni su i s Roseinim kćerima, u dobi od 7 i 5 godina, kako bi se dobili uvidi u njihovo razumijevanje i angažman u lekcijama početnoga opismenjavanja i morala koje im je majka prenosila. Ovi razgovori bili su neformalni i osmišljeni tako da djeci budu ugodni te kako bi potaknuli slobodne i otvorene odgovore. Pitanja su bila prilagođena kako bi se istražilo kako djeca internaliziraju specifične vrijednosti pismenosti i morala iz svojih interakcija s majkom te koje aktivnosti ili priče smatraju posebno značajnima. Ovaj dječje-usmjeren pristup osigurao je da podatci odražavaju njihova autentična iskustva, uz očuvanje ugodnoga i nenametljivoga okružja.

Opažanja

Opažanja su provedena u obiteljskom domu tijekom dva tjedna kako bi se u stvarnom vremenu zabilježile Roseine kućne prakse u poticanju razvoja pismenosti. Bilješke s terena dokumentirale su Roseine interakcije s djecom tijekom aktivnosti poticanja pismenosti, uključujući čitanje knjiga, pripovijedanje, rasprave o digitalnom sadržaju i moralni odgoj. Opažanja su omogućila uvid u to kako Rose prilagođava metode prema reakcijama djece, čime se ilustrira fleksibilnost i osjetljivost njezina pristupa. Podatci iz opažanja korišteni su za potvrđivanje i kontekstualizaciju nalaza iz intervjua, otkrivajući kako su aktivnosti pismenosti provedene i kako su djeca na njih reagirala.

Analiza artefakata

Artefakti koje su proizvela djeca, poput crteža, bilježaka i drugih materijala vezanih uz pismenost, prikupljeni su i analizirani kako bi se razumjelo kako internaliziraju i izražavaju lekcije pismenosti i morala koje im je majka predavala. Artefakti su uključivali fizičke ili digitalne materijale koji odražavaju dječji angažman u aktivnostima pismenosti i moralnoga odgoja, poput bilježaka o rječniku ili ilustracija inspiriranih pričama čitanima kod kuće. Analiza artefakata pružila je dodatne uvide u to kako su Roseine kućne prakse utjecale na razvoj dječje pismenosti i moralno razumijevanje.

Analiza podataka

Analiza podataka slijedila je principe tematske analize prema Creswellu i Creswellu (2018), što je omogućilo identificiranje ključnih tema koje su obuhvatile bit Roseinih praksi u poticanju pismenosti i moralnoga odgoja. Proces je započeo transkripcijom polustrukturiranih i neformalnih intervjua te unosom detaljnih bilješki iz opažanja. Svaki transkript i bilješka detaljno su pregledani radi razumijevanja temeljnih obrazaca u podacima. Početno kodiranje usmjereno je na kategorije koje su se pojavile, poput „razvoj pismenosti”, „moralne vrijednosti”, „uporaba digitalnih medija” i „obiteljski angažman”. Ovi su kodovi primijenjeni na intervjue i opažanja te uspoređeni s temama

identificiranim u dječjim artefaktima. Kodovi su zatim grupirani u šire teme povezane s fokusom istraživanja, uključujući „obogaćivanje znanja incidentalnim učenjem”, „razvoj karaktera putem modeliranoga ponašanja” i “kulturene vrijednosti ugrađene u aktivnosti pismenosti”. Triangulacija je primijenjena radi povećanja pouzdanosti nalaza usporedbom podataka iz intervjua, opažanja i artefakata. Nadalje, provjera koju je učinila sudionica omogućila je Rose da pregleda preliminarne nalaze i potvrdi da točno odražavaju njezine namjere i iskustva. Njezine povratne informacije dodatno su unaprijedile tematsku analizu i potvrdile interpretaciju njezinih praksi.

Etička razmatranja

Tijekom cijeloga istraživanja strogo su se poštivale etičke smjernice. Informirani pristanak dala je Rose prije prikupljanja podataka, a usmeni pristanak dala su njezina djeca. Za zaštitu identiteta sudionika korišteni su pseudonimi. Sve aktivnosti prikupljanja podataka provedene su na način koji je poštovao privatnost i autonomiju obitelji, osiguravajući njihovu udobnost i dobrobit.

Rezultati i diskusija

Obogaćivanje znanja putem usputnoga učenja

Usputne i namjerne interakcije oblikovale su Roseine poticaje razvoja pismenosti kako bi obogatile znanje njezine djece. Jedna središnja tema koja se pojavila bila je „obogaćivanje znanja usputnim učenjem“, pri čemu je Rose koristila svakodnevna iskustva kako bi poticala dječju znatiželju i razumijevanje svijeta. Rose je, na primjer, objasnila da njezina najstarija kći Diana često postavlja pitanja na temelju svojih opažanja, poput toga zašto se čini da ih mjesec prati tijekom šetnje. Rose je iskoristila ta spontana pitanja kao prilike za istraživanje znanstvenih ideja, dajući objašnjenja koja su izravno odgovarala dječjoj znatiželji.

„Obično moja djeca najprije istraže našu četvrt, a zatim postavljaju pitanja o onome što su pronašli. Tada obično pitaju mene. Na primjer, o mjesecu, jednom me moja najstarija kći pitala zašto nas mjesec stalno prati. Moja kći me to pitala.“

(Rose – majka)

Ova anegdota naglašava kako usputno učenje prirodno proizlazi iz djetetova okružja i interakcija, ističući responzivnu i prilagodljivu prirodu roditeljski iniciranih praksi. Ovaj pristup razlikuje se od školskih praksi koje obično uključuju formalnije, kurikulne strukture koje možda ne pružaju prostor za spontana pitanja. Nedavne studije naglašavaju da je poticanje znatiželje putem otvorenih pitanja i istraživanje stvarnoga svijeta ključno za razvoj kritičkoga mišljenja u ranom djetinjstvu (Fridman i sur., 2020; Jirout, 2020; Lai i sur., 2022). Štoviše, Bronfenbrennerova teorija ekoloških sustava smješta takve prakse unutar mikrosustava, naglašavajući ključnu ulogu izravnih interakcija između roditelja i djece u oblikovanju razvojnih ishoda. Roseine prakse ilustriraju kako proksimalni procesi unutar kućnoga okružja mogu obogatiti dječje

razumijevanje svijeta, nudeći fleksibilan dodatak strukturiranoj prirodi školskih inicijativa. Roditeljski inicirane prakse pismenosti stoga djeci pružaju fleksibilno i prilagodljivo okruženje za učenje, za koje je dokazano da poboljšava uključenost i zadržavanje znanja (Froiland, 2021).

Razvoj karaktera putem modeliranoga ponašanja

Još jedna značajna tema bile su Roseine namjerne aktivnosti usmjerene na usađivanje moralnih vrijednosti i karakternih osobina, poput poštovanja, odgovornosti i empatije, pomoću primjera i aktivne rasprave. Rose je naglasila važnost toga da bude uzor svojoj djeci, pokazujući ponašanja koja želi da oponašaju. Opisala je kako ona i njezina obitelj djeluju kao uzori poštujući kulturne norme pristojnoga ponašanja i objašnjavajući zašto je poštovanje starijih i odgovorne navike važno. Na primjer, Rose je koristila svakodnevne situacije, poput interakcija tijekom obiteljskih obroka, kako bi modelirala poštovanje i disciplinu, vodeći svoju djecu prema razumijevanju važnosti tih vrijednosti u njihovu svakodnevnom životu.

„Najbolji način poučavanja djece je dobrim primjerima koje im daju roditelji i odrasli oko njih. Naša djeca samo oponašaju ono što vide oko sebe, pa bismo mi kao roditelji i odrasli trebali davati dobre primjere i biti im uzori, na primjer, rano ustajati i obavljati pet dnevnih molitvi na vrijeme.“

(Rose – majka)

Modeliranjem poželjnih ponašanja, poput discipline i poštovanja, Rose je svojoj djeci pružila konkretne primjere moralnih načela u praksi. Ovaj pristup odražava Vygotskijevu sociokulturnu teoriju, koja naglašava ulogu socijalnih interakcija i kulturnih alata u posredovanju dječjega učenja i internalizacije vrijednosti. Ovaj fokus na karakternu edukaciju usklađen je s ranijim studijama (Astuti i Katoningsih, 2022; Safitri, 2022; Shinta i sur., 2024; Winterbottom i Schmidt, 2022) koje sugeriraju da je rano djetinjstvo ključno razdoblje za usađivanje moralnih vrijednosti, koje se učinkovitije internaliziraju kada ih pouzdane odrasle osobe dosljedno modeliraju. Naglasak na uzorima u Roseinu pristupu ukazuje na to kako roditeljski poticaji mogu oblikovati dječje socijalno i moralno razumijevanje na načine koji nadopunjuju školsko obrazovanje, koje često nema fleksibilnost prilagoditi moralne sadržaje obiteljskim ili kulturnim vrijednostima. Kroz Roseine postupke njezina su djeca internalizirala vrijednosti i kao apstraktne koncepte i kao uočljiva, ponovljiva ponašanja unutar svojega kulturnog konteksta (Ali i sur., 2022).

Pismenost i moralne lekcije putem digitalnih medija

Selektivna uporaba digitalnih medija pojavila se kao još jedna ključna komponenta Roseinih kućnih praksi pismenosti. Rose je uključila digitalne medije selektivnim odabirom YouTube kanala koji pružaju obrazovni sadržaj usklađen s njezinim vrijednostima. Na primjer, Rose je poticala svoju djecu da gledaju određeni kanal koji promovira pozitivno socijalno ponašanje i koristila je te videozapise za učvršćivanje

moralnih pouka, poput pristojnoga ponašanja za stolom i poštovanja. Njezina su djeca aktivno reagirala na ove digitalne lekcije, što se očitovalo kada je Diana podsjetila majku na ispravan stolni bonton koji je vidjela u videozapisima.

„Sada na YouTubeu možemo pristupiti mnogim sadržajima; na primjer, kako bih poučila svoju djecu dobrim moralnim vrijednostima, obično gledamo kanal Nusa Rara ili kanal Aiswa Nahla. Nakon gledanja tih kanala, moja djeca pokazuju određeno poboljšanje. Naučila su što je dopušteno, a što nije; na primjer, nakon što sam žurila s jelom, puhala sam u vrući rižoto, a zatim me moja kći upozorila: ‘Ne smiješ puhati, mama, kao što su rekli Nusa i Rara; moraš ga rashladiti mahanjem.’ U drugom slučaju, stalno sam zijevala i proizvodila zvuk dok sam zijevala. Tada me moja kći podsjetila da ne bih trebala proizvoditi ikakav zvuk dok zijevam. Iz tih slučajeva shvatila sam da emisije na tim kanalima utječu na moju djecu.“
(Rose – majka)

Međutim, Rose je priznala dvojaku prirodu digitalnih medija, primjećujući da određeni sadržaji podupiru njezine odgojne ciljeve, dok drugi mogu ometati djecu ili ih izložiti neprikladnom jeziku. Ova napetost odražava nalaze Beilmanna i suradnika (2023), koji tvrde da je uloga digitalnih medija u razvoju pismenosti dvostruka: mogu obogatiti učenje, ali zahtijevaju pažljivo nadziranje kako bi se spriječili neželjeni utjecaji. Roseina selektivna uporaba digitalnih medija pokazuje kako se u aktivnostima koje primjenjuju roditelji mogu koristiti tehnologijom za podupiranje pismenosti i moralnoga obrazovanja, pružajući pristup sadržaju primjerenom dobi i usklađenom s vrijednostima koji nadopunjuje školsko učenje bez potencijalnih rizika povezanih s nekontroliranim korištenjem medija.

Dvojaka uloga digitalnih medija u Roseinim praksama razvoja pismenosti ilustrira i njihov potencijal kao korisnoga alata i izazove koje predstavljaju. Dok je Rose uspijevala iskoristiti obrazovne sadržaje na YouTubeu za jačanje moralnih lekcija i socijalnih ponašanja, prepoznala je i rizike povezane s izlaganjem neprimjerenim medijskim saržajima. To je u skladu s nalazima Froilanda (2021), koji ističe da digitalni alati mogu poboljšati učenje, ali zahtijevaju namjerno roditeljsko usmjeravanje kako bi se osiguralo da je sadržaj usklađen s razvojnim i obrazovnim ciljevima. Roseina pažljiva selekcija digitalnih sadržaja naglašava važnost roditeljske uključenosti u izlaganju djece medijskim sadržajima, osobito kada se nastoji uskladiti sadržaje pismenosti s određenim moralnim ili kulturnim vrijednostima. Ova praksa pozicionira digitalne medije kao suvremeni kulturni alat unutar Vygotskijeva okvira, naglašavajući njihov potencijal da posreduju u učenju kada su svjesno vođeni.

Kulturne i moralne vrijednosti ugrađene u prakse razvoja pismenosti

Roseine su prakse dodatno naglasile integraciju kulturnih vrijednosti u obrazovanje pismenosti, što se očitovalo u njezinu izboru knjiga i artefakata s religijskim i kulturnim sadržajima. Rose se oslanjala na knjige s religijskim i kulturnim pričama kako bi poučila

svoju djecu o njihovoj baštini i moralnim odgovornostima. Ovi nalazi potvrđuju ranije studije koje naglašavaju blisku povezanost roditeljske uključenosti i moralnoga odgoja (Diana i sur., 2021) te ključnu ulogu moralnoga odgoja kao sastavnice dječjega samousavršavanja i plemenitoga karaktera (Zaitun i sur., 2023). Primijetila je da njezina djeca, osobito Diana, često bilježe nove riječi i ideje iz tih knjiga, poput učenja važnosti molitve i drugih kulturno značajnih praksi.

Slika 1

Ovaj fokus na kulturno relevantnim materijalima usklađen je s Noguerón-Liu i Driscoll (2021), koji tvrde da pismenost koja je ukorijenjena kulturno nasljeđe potiču u djece osjećaj identiteta i pripadnosti. Odabirom knjiga koje odražavaju njezine kulturne i religijske vrijednosti, Rose je podržala razvoj pismenosti svoje djece i pridonijela njihovoj kulturnoj osviještenosti i osjećaju identiteta. Pristup Rose odražava načela Bronfenbrennerove teorije ekoloških sustava, smještajući kulturne alate unutar makrosustava kako bi se naglasila njihova uloga u oblikovanju dječjega razvoja. Dajući prioritet kulturnom i moralnom obrazovanju uz pismenost, aktivnosti koje je Rose primijenila nude jedinstven dodatak inicijativama koje vode škole, a koje možda ne mogu u potpunosti obuhvatiti raznolike kulturne kontekste obitelji. Ova integracija naglašava nove mogućnosti roditeljski aktivnosti u pružanju holističkoga, kulturno utemeljenoga obrazovanja.

Pismenost koju potiču roditelji potaknuta nasuprot školskim vođenim praksama: komplementaran pristup

Nalazi iz Roseine studije slučaja istaknuli su kako roditeljski aktivnosti u poticanju razvoja pismenosti nude jedinstvene prednosti u poticanju i pismenosti i moralnih vrijednosti, koje mogu nadopuniti ciljeve školskih programa. Za razliku od strukturiranoga školskog kurikula koji slijedi standardizirani sadržaj i ciljeve, Rosein pristup bio je izrazito prilagodljiv, oslanjajući se na spontane trenutke učenja i usklađujući aktivnosti pismenosti s trenutačnom znatizeljnom njezine djece. Ovaj personalizirani, fleksibilni pristup omogućio je djeci razvijanje vještina pismenosti u kontekstu koji integrira njihova svakodnevna životna iskustva, što je u skladu s literaturom koja zagovara dječje usmjereno i istraživačko učenje (Fridman i sur., 2020; Jirout, 2020; Lai i sur., 2022). Osim pismenosti, Roseine aktivnosti snažno su naglašavale izgradnju karaktera, s moralnim obrazovanjem utkanim u rutinske interakcije i ojačanim obiteljskim modeliranjem i odabranim medijskim sadržajima. Studije sugeriraju da, iako škole imaju ključnu ulogu u formalnom razvoju pismenosti i akademskih vještina, moralno i karakterni obrazovanje često je učinkovitije kada se poučava putem životnih iskustava i u skladu s obiteljskim ili kulturnim vrijednostima (Badeni i Saparahayuningsih, 2023; Smajović i sur., 2023; Winterbottom i Schmidt, 2022). To sugerira da aktivnosti koje primjenjuju roditelji mogu obogatiti školski pristup u poticanju pismenosti i popuniti praznine u moralnoj poduci koje su u školskom okružju manje prilagodljive.

Novi doprinosi i implikacije

Ovo istraživanje nudi nekoliko novih doprinosa području ranoga djetinjstva time što unaprijeđuje raspravu o ranoj pismenosti kroz rasvjetljavanje posebnih doprinosa roditeljski iniciranih praksi. Prvo, ono naglašava jedinstvenu sposobnost takvih praksi da integriraju pismenost i moralno obrazovanje unutar fleksibilnog, obiteljski specifičnog okvira. Drugo, ističe ulogu digitalnih medija kao suvremenog kulturnog alata koji, kada se pažljivo odabere, može unaprijediti pismenost i moralni razvoj. Treće, pozicionira ove prakse unutar Bronfenbrennerove teorije ekoloških sustava i Vygotskyjeve sociokulturne teorije, pružajući snažan teorijski temelj za razumijevanje njihova utjecaja.

Nalazi imaju značajne implikacije za odgojno-obrazovne djelatnike i donositelje politika. Pozivaju na promjenu paradigme koja vrednuje sjecište pismenosti, moralnoga obrazovanja i kulturnoga identiteta, zagovarajući politike koje osnažuju roditelje kao aktivne sudionike u cjelovitom razvoju djece. Škole bi trebale prepoznati i podržati roditeljske poticaje kao vrijedne dodatke formalnom obrazovanju, osobito u područjima kao što su moralno i kulturno obrazovanje. Uključivanje roditeljskoga doprinosa i pružanje smjernica za kućne prakse kojima se potiču razvoj pismenosti koje su usklađene s formalnim obrazovanjem djece može stvoriti koherentnije iskustvo razvoja pismenosti (Ali i sur., 2022). Osim toga, donositelji politika trebali bi razmotriti razvoj resursa i programa obuke kako bi se roditeljima pomoglo učinkovito integrirati digitalne medije u kućne aktivnosti za poticanje pismenosti, osiguravajući usklađenost s obrazovnim i moralnim ciljevima. Odgojitelji i donositelji politika mogli bi razmotriti razvoj kuriranih digitalnih knjižnica ili radionica za roditelje usmjerenih na medijsku pismenost i odgovornu integraciju digitalnih alata u dječje obrazovanje. Uz roditeljsko vodstvo, digitalni alati mogu dopuniti pismenost i moralno obrazovanje kod kuće, stvarajući ravnotežu između digitalnih i nedigitalnih iskustava učenja.

Zaključci

Ovim istraživanjem pruža se detaljna analiza roditeljskih poticaja za razvoj pismenosti, otkrivajući njihovu jedinstvenu sposobnost da nadopune i unaprijede školske inicijative. Ispitujući slučaj Rose, indonezijske majke koja je samostalno razvijala pismenost i moralne vrijednosti svoje djece, nalazi naglašavaju važnost aktivnog sudjelovanja roditelja u ranom obrazovanju. Ove prakse, ukorijenjene u kulturnim i moralnim okvirima, ilustriraju kako roditelji mogu stvoriti holističko okruženje za učenje koje nadilazi akademske ciljeve i obuhvaća izgradnju karaktera i formiranje kulturnoga identiteta. Studija osporava konvencionalne narative koji daju prioritet školskim inicijativama, zagovarajući inkluzivniju perspektivu koja integrira dinamične, kulturno ukorijenjene i moralno utemeljene roditeljske napore. Prepoznajući ključnu ulogu roditeljskih aktivnosti, ovo istraživanje postavlja temelje za holističnije i inkluzivnije pristupe ranoj pismenosti i moralnom odgoju.

Nalazi studije ističu tri značajna doprinosa. Prvo, naglašavaju ulogu slučajnoga učenja u poticanju znatiželje i kritičkoga mišljenja, pokazujući kako vođene roditeljske prakse pružaju fleksibilnu i responzivnu platformu za kognitivni i socijalni razvoj djece. Za razliku od rigidnih, kurikulumom određenih pristupa, ove prakse koriste svakodnevne interakcije za stvaranje smislenih iskustava učenja. Drugo, integracija moralnoga obrazovanja putem modeliranoga ponašanja i kurirane digitalne sadržaje pokazuje posebnu prednost roditeljski iniciranih praksi u adresiranju etičkih i kulturnih dimenzija koje su često zanemarene u formalnim kurikulumima. Treće, smještajući ove nalaze unutar Bronfenbrennerove teorije ekoloških sustava i Vygotskyjeve sociokulturne teorije, studija pruža snažan teorijski okvir za razumijevanje dinamične međuigre između kućnih praksi i razvojnih ishoda djece.

Za razliku od školskih inicijativa sa strukturiranim ciljevima, roditeljski inicirane prakse nude personaliziran i kulturno relevantan pristup pismenosti i moralnom obrazovanju. Ova razlika naglašava potrebu za obrazovnim politikama i okvirima koji prepoznaju i podržavaju komplementarnu ulogu obiteljskih nastojanja. Škole i donositelji politika trebali bi razmotriti razvoj resursa i programa obuke koji osnažuju roditelje da integriraju kulturno usklađenu, moralnu i digitalnu pismenost u svoje kućne prakse. Također, nalazi zagovaraju promjenu paradigme koja vrednuje sjecište roditeljskih aktivnosti, kulturnoga identiteta i holističkoga djetetova razvoja kao ključne komponente ranoga obrazovanja.

Ovo istraživanje ograničeno je fokusom na jedan slučaj i kulturni kontekst, što može utjecati na generalizaciju nalaza. Buduća istraživanja mogla bi proširiti ovo djelo ispitivanjem raznolikih obiteljskih pozadina, kulturnih okružja i obrazovnih sustava kako bi se dodatno istražilo kako se roditeljski inicirane prakse poticanja pismenosti razlikuju među kontekstima. Longitudinalne studije također bi mogle istražiti dugoročne učinke roditeljskog vođenja razvoja pismenosti na ishode pismenosti i karaktera djece dok napreduju kroz formalno školovanje. Takva istraživanja pružila bi sveobuhvatnije razumijevanje međuigre između kućnih roditeljski poticajnih aktivnosti i školskih inicijativa pismenosti, nudeći uvide u to kako se ti komplementarni pristupi mogu najbolje koristiti za podršku holističkom djetetovom razvoju.

Napomena

Ovaj rad podržalo je Sveučilište Muhammadiyah Yogyakarta.

Sukobi interesa: Autor izjavljuje da ne postoji sukob interesa u vezi s objavljivanjem ovoga istraživanja.

Etičko odobrenje i pristanak za sudjelovanje: Sudionik istraživanja potpisao je obrazac informiranoga pristanka prije početka studije, čime je potvrdio spremnost za sudjelovanje.